

Ὁ Σπυρίδων Μαγγίνας εἶνε ἴσως ὁ τελευταῖος τῶν καθηγητῶν ἐκείνων τῆς ἰατρικῆς, οἵτινες διέτριβον καὶ περὶ τὴν φιλολογίαν. Κατέχων καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐτέρπετο ἀσχολούμενος εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων μελέτην, ἧς μικρὸν μὲν ἀλλ' ἀξιόλογον πόρισμα πρόκειται ἡμῖν συγγραφὴ αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα τῷ 1909 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Εἰς Ὅμηρον τυφλός*. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἰατρικὰ συγγράμματα αὐτοῦ, ὡς ἡ *Γενικὴ Χειρουργικὴ* καὶ ἡ τρίτομος *Εἰδικὴ* διακρίνονται διὰ τὴν κομψότητα τοῦ ὕφους καὶ τὴν σαφήνειαν περὶ τὴν ἔκφρασιν καὶ διατύπωσιν τῶν νοημάτων.

Ὁ Μαγγίνας διαβιώσας ἄγαμος, ἐτελεύτησε τὸν βίον τῇ 16^ῃ Νοεμβρίου 1920 καταλιπὼν ἀξιολογωτάτην παρουσίαν, ἣτις, ἀρθεισῶν ἀνωμαλιῶν τινων ἀναφυσῶν περὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῆς, μόλις κατ' Αὐγούστον τοῦ 1922 περιῆλθεν ὀριστικῶς εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ συμβιβαστικῆς πράξεως ἀποδεκτῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

